

DEN JYSKE OPERA

Franz von Suppé

Boccaccio

Operette

Introduktion

"Boccaccio" er ikke blot Franz von Suppés bedste operette men én af de bedste i det klassiske opereterepertoire overhovedet.

Handlingen foregår blandt borgere, håndværkere og studenter i den tidlige renæssances Firenze, ikke blandt operettens hyppigere anvendte adelskab og højere diplomati, hvilket ikke gør den mindre festlig.

At premieren falder på den sidste dag i 600-året for Giovanni Boccaccios død er et tilfælde, som ikke forhindrer os i at hylde denne digter, der i århundreder har fornøjet mennesker med sin "Decameron".

God fornøjelse!

Otto Hallstrøm/Francesco Cristofoli

Handlingen

Første akt

Et torv i Firenze i 1300-tallet.

Det er Skt. Hansdag, og borgerne har travlt med at forberede festen for byens skytshelgen. Digteren Boccaccio prøver at sælge sine nyeste lystige noveller, der vækker stor interesse hos kvinderne men mindre begejstring hos mændene, som finder, at der er for mange hanrejer i dem. Særlig opbragte er barberen Scalza, bødkeren Lotteringhi og urtekræmmeren Lambertuccio, som planlægger en aktion mod Boccaccio. Scalza er netop kommet hjem fra en rejse til Pisa - tidligere end beregnet. Hans kone Beatrice, som har besøg af Boccaccio og hans ven, studenten Leonetto, får fra sit vindue forskrækket øje på sin mand. Hun fatter sig dog hurtigt og klarer situationen ved at lade de to bejlere spille komedie over for ægtemanden.

Kirkeklokkerne ringer til messe, og Peronella, Lambertuccios kone, og deres plejedatter Fiametta, som Boccaccio er betaget af, går til kirke. Fiametta gengælder hans kærlighed uden at vide, at han er forfatteren til de dristige noveller.

Prins Pietro af Palermo er kommet til Firenze for at blive gift med en datter af hertugen af Toscana, men forinden vil han gerne incognito opleve det lystige liv, som Boccaccio beskriver. Han mener, at han forklædt som Boccaccio vil have store chancer herfor; men på grund af sin forklædning bliver han af borgerne antaget for at være digteren selv og bliver offer for deres hævn.

Anden akt

Gården mellem Lambertuccios og Lotteringhis huse den næste morgen.

Pietro søger sammen med Leonetto og Boccaccio at komme i kontakt med Lotteringhis kone, Isabella, og digteren udnytter situationen til at nærme sig Fiametta. Lotteringhi dukker op, og Isabella må i hast skjule Pietro i en vintønde. Ægtemanden finder ham der og bliver mis-tænksom; men ved kvindeligt klarer Isabella situationen.

Lambertuccio kommer ligeledes til, og for at være i nærheden af Fiametta tilbyder Boccaccio - forklædt som bondedreng - urtekræmmeren sin hjælp ved oliven-plukningen. Han søger at indbilde den meget overtroiske Lambertuccio, at hans oliventræ er forhekset. Lambertuccio tror ham ikke og kravler selv op i træet, mens Boccaccio stjæler sig til nogle ømme øjeblikke med Fiametta.

Borgerne er stadig ude efter Boccaccio, og i deres iver efter at finde og prygle ham tager de fejl igen. Denne gang går det ud over hertugens hushovmester, som er kommet for at føre Fiametta til hoffet.

Tredie akt

Torvet i Firenze.

Fiametta viser sig at være hertugens datter, som af diplomatiske grunde skal giftes med Pietro af Palermo. Da prinsen over for Boccaccio røber, at han slet ikke er interesseret i Fiametta, søger digteren i en tale at få borgerne til at protestere mod dette ægteskab. Den kunstelskende hertug, som værdsætter Boccaccios digtekunst, og som - forklædt - ofte blander sig med Firenzes borgere, har hørt Boccaccios tale, og erkender, at et ægteskab mellem hans datter og digteren er mere værdifuldt end en diplomatisk alliance.

Al S. Gio. Vincenzo
Vigliena Illustre
S. mio.

GIOVANNI BOCCACCIO

1313 - 1375

600-året for Giovanni Boccaccios død giver os anledning til på ny at beskæftige os med denne digter og forfatter, som kom til at spille en så fremtrædende rolle i den europæiske kulturs historie. Man behøver vel blot at minde om, at han har skrevet et af verdenslitteraturens lysende mesterværker, "Decameron", som er det første store eksempel på fortællende prosa i nyere tid og længe tjente som forbillede for både italienske og udenlandske forfattere.

Boccaccio, der kan betragtes som en forløber for Renæssancen, var også den første kulturorganisator i den moderne verden. Det viser bl.a. hans begejstrede dyrkelse af Dante Alighieri, hvis første biograf han var. Og ikke nok med det: han var også den første, der holdt kommenterende forelæsninger over "Den guddommelige Komædie". Endelig skrev han de allerfleste af sine værker på italiensk, i modsætning til hans forgængere, der ofte havde foretrukket latinen.

Det er naturligvis ikke muligt på en begrænset plads at give et indtryk af mennesket og forfatteren Giovanni Boccaccio, men jeg vil gerne understrege, hvor forbavsende aktuel han stadig virker trods de 600 år. I den henseende overgår han endog sin samtidige, Francesco Petrarca, ja selv Dante Alighieri. Som den skarp-sindige kritiker Attilio Momigliano har påpeget er forholdet det, at Dante og Petrarca var ensomme digtere, mens Boccaccio var en omgængelig og selskabelig natur. Det er vel også en del af forklaringen på, at hans værk blev så højlig påskønnet i Renæssancen, hvor alle novelleforfattere uden undtagelse lå under for hans påvirkning, og at selv Modreformationen ikke vovede at lyse hans "Decameron" i band, selv om pave Pius V ville have den "renset" og beordrede, at der "på ingen måde i disse noveller måtte tales ilde eller forargeligt om præster, klosterbrødre, abbedisser, munke, nonner, sognepræster, provster, biskopper og andre hellige ting"

Det ville føre for vidt at gennemgå Boccaccios litterære skæbne gennem århundrederne; kun så meget skal siges, at hans realisme aldrig er forsvundet fra den italienske litteratur, men stadig skinner igennem hos mange af vore forfattere, som f. eks. Vitaliano Brancati, Ercole Patti, Giuseppe Marotta, Domenico Rea og Alberto Moravia i hans "Romerske fortællinger".

Det samme gælder om mange italienske film, selv om man ikke altid har været tro mod ånden i "Decameron". Jeg tænker her på visse film af Fellini, De Sica, Monicelli og især Pier Paolo Pasolini.

Boccaccios aktualitet falder ikke mindst i øjnene, når man ser på visse analogier mellem hans tidsalder og vor egen tid. Også dengang befandt samfundet sig i en værdiernes, ideernes og strukturernes krise. Bykommunernes tid var ved at være forbi, og man befandt sig ved overgangen til signoria'ernes og fyrstendømmernes tid, hvad der medførte en helt ny holdning og levevis. Ganske som i vore dage var samfundet inde i en omformningsproces fuld af problemer og ubesvarede spørgsmål. Fornemmelsen af denne krise kan man spore rundt om i Boccaccios værker, og ganske særlig i mesterværket, "Decameron", hvor der helt præcist refereres til de moralske, medborgerlige og religiøse værdiers opløsning, der prægede den tids samfund, således i den berømte skildring af pesten i 1348.

Giovanni Boccaccios levned frembyder ingen store eller mærkelige hændelser. Han var ikke en officiel og fejret personlighed som Petrarca. Kun i de få år han i sin ungdom tilbragte i Napoli førte han et muntert og sorgløst liv; et ekko af denne lykkelige parentes i hans tilværelse finder man i flere af hans mindre værker, men også i "Decameron". Resten af sit liv tilbragte han i Firenze, men det var et fattigt og ensomt liv med få glæder og megen modgang. I hans breve kan man finde passager som disse: "Mit fædreland var således Certaldo, og hvad jeg dyrkede var den goddommelige poesi. Åh, kunne jeg dog blot bemestre skæbnens ondskab og elskovens grumhed og afføre mig alt, hvad som vulgært er ... Jeg elsker armoden og har den alt hos mig. Og jeg er mere lykkelig sammen med nogle af mine små bøger, end kongerne er med deres store kroner ... Kun få år, tror jeg nok, er mig endnu forundt, og i dem kan fattigdommen hverken være lang prøvelse, ej heller uudholdelig byrde. Disse mine sidste år ønsker jeg, om Gud vil, at afslutte i min hjemstavn, og håber jeg da at mit støv, som jeg har fået i forvaring af mine forfædre, må gives disse tilbage og med dem forenes ..."

Mario Nati

Direktør for Det italienske
Kulturinstitut i København

Franz von Suppé

Wieneroperettens fader

I 1835 kom med en postvogn en ung musiker til Wien fra Dalmatien. I dag er landet en del af Jugoslavien, dengang tilhørte det Det østrig-ungarske storrige. Dets skæbne havde været omtumlet. I 1700 tallet havde Dalmatien været både ungarsk, tyrkisk og venetiansk, fra 1805 var det pludselig en del af kongeriget Italien, men ved Napoleons fald i 1814 vendte det tilbage til Østrig-Ungarn. Den 16-årige musiker i postvognen kunne knap et ord tysk, og dog skulle han blive én af Donau-stadens største og mest lokaltypiske komponister. Hans navn var Francesco Ezechiele Ermenegildo Suppe. Han lod det for tyske til Franz von Suppé.

Temmelig nøjagtigt 25 år senere kom med toget en to måneder yngre musiker til Wien fra Paris. Også han havde engang indrettet sit navn efter et nyt fædreland. Jakob Offenbach fra Köln var blevet den berømte pariserkomponist Jacques Offenbach. Mange af hans stykker var blevet opført i Wien i bearbejdelser, der havde taget satirens brod af dem og gjort dem til hyggeligere wienske syngespil. Offenbach betegnede dem som "vilde" opførelser, men han var forretningsmand, og han tog ikke fejl, da han mente, at wienerne elskede dem.

Disse to rejser til Wien gav tilsammen stødet til wieneroperettens fødsel. Efter at Suppé havde tjent til livets ophold ved at undervise i italiensk, hvorved han selv lærte sig tysk, uden dog nogensinde at nå dertil at kunne beherske sproget helt, blev han i 1840 kapelmester ved teatret i Josefstadt, hvor en del af hans arbejde bestod i at komponere mellemakts- og ledsagemusik til skuespil. Han fik succes med sin første komposition, men det skyldtes sprogvanskelighederne, da han opfattede ordet "duliäh", der på wienerdialekt er et udtryk for salighed under indtagelsen af den unge Heurigen-vin, som værende identisk med det italienske "addio". Suppé komponerede en stor operafinale i italiensk stil, men det først forbløffede publikum tog det som den herligste parodi på italieneroperaen, der på dette tidspunkt var dominerende i Wien.

Mens Johann Strauss dannede sit eget kapel og tog konkurrencen op med faderen, fortsatte Suppé med at skrive musik til folkekomedier, de såkaldte wienerpossen. I 1848 skrev han en ouverture og noget mellemaktsmusik til et folkeligt skuespil, der ikke tidligere var slået an, men pludselig blev "Digter og bonde" en kassesucces. En "operette" ligger der altså ikke bag den populære ouverture. Suppés vej til operetten begyndte først mange år senere, da Offenbach havde besøgt Wien, og Suppé fandt ud af, at sådanne successer måtte han også kunne lave. "Pensionatet" fra 1860 må endnu betegnes som et syngespil, men med "Zehn Mädchen und kein Mann"/"Ti piger og ingen mand" begyndte den 25. oktober 1862 wieneroperettens egen historie. Tre år efter kom den mest berømte énakter fra denne periode, "Den skønne Galathea", der både i det mytologiske stof, i den lette satire og med sin korte varighed er påvirket af Offenbach.

Offenbach gled ud af wienerrepertoiret efter den tysk-franske krig, men Johann Strauss stod parat til at overtage enehæderedømmet på Wiens lettere musikteatre. Suppé ville trække sig tilbage for at dyrke asparges og oversætte en kogebog fra italiensk; han var nervøs ved successerne, som Strauss havde haft med "Indigo", "Karneval i Rom" og "Flagermusen", men han fik en libretto, der igen fik ham til nodepulten. Den gengav en (opdigtet) episode fra Krimkrigen mellem russerne og tyrkerne, og ret enestående for en operette var der medtaget militærtekniske detaljer. Efter premieren på "Fatinitza" i januar 1876 blev Suppé snart en holden mand.

Komponisten trak sig tilbage til sit luksuøse landsted, hvor han havde alt, lige netop undtagen et klaver, men atter lykkedes det at få ham til at forlade sine kære asparges. Tekstskrædderne Zell og Genée havde med let hånd valgt nogle af fortællingerne i "Decameron" og kædet dem sammen med en episode i digteren Giovanni Boccaccios eget liv. Suppé startede i lyntempo, blev så igen nervøs for resultatet og brugte papirkurven flittigt; men operetten blev straks fra premieren på Carltheater i 1879 betragtet som hans mesterstykke.

Den nu 60-årige Franz von Suppé arbejdede ufortøvet videre, men han havde toppet med "Fatinitza" og "Boccaccio". Hans sidste sceneværk, inden døden indhentede ham i 1895, hed ret symbolsk "Jagten efter lykken".

Den unge dalmatiske musiker medbragte italienerens sans for melodien, hans onkel var ikke for ingenting Donizetti; han lærte af Offenbach, at musikkomedien lever af ironiens pen, og han indåndede på tusinder af teateraftener den specielle wieneratmosfære, som også blev en uundværlig ingrediens af hans operetter og ikke mindst "Boccaccio", der samtidig er et bevis på, at Suppé er operettehistoriens største instrumentator.

J. C.

Efter en dejlig opera·oplevelse...

- trænger man til at runde aftenen af i en hyggelig og uforpligtende atmosfære, hvor man kan få lidt godt at spise og drikke.

I Århus er der næsten tradition for, at man efter tæppefald mødes i Teaterbodega'en. . . hvis man da ikke startede aftenen her.

teater bodega

- 15 skridt fra Århus teater.

Om Dekameron

"Il Decamerone" er skrevet i årene mellem 1348 og 1358. Titlen er den italienske form af det græske "deka", der betyder "ti", og "hemera", som betyder "dag". Novellernes ramme er nemlig ti dage, som syv unge smukke damer og tre unge høviske herrer tilbragte sammen på et herligt landsted uden for Firenze, efter at være flygtet fra den pesthærgede by, hvor de ikke mere havde pårørende i live. På godset søgte de glemsel for alle de rædsler, som de i bestandig angst for knokkelmanden havde oplevet mellem døde og døende mennesker. For at adsprede hinandens tanker fortalte hver af dem daglig en morsom eller rørende historie.

Motiverne til de hundrede noveller som "Dekameron" således indeholder, er hentet fra alle lande og tidsaldre, og fra alle samfundsklasser, fra den fattige bondehytte såvel som fra kongens slot, fra feltlejren som fra klostret. Alt er skildret med samme naturtro anskuelighed. Et broget persongalleri glider forbi, og skæmtsomme anekdoter veksler med små tragiske karakterstudier, spøgelseshistorier med drøje værtshusscener. Hyppigst er det dog elskovsfortællinger, både grovkornede og fint poetiske. Det ry for lummer uanstændighed, som "Dekameron" har fået på grund af disse elskovsnoveller, har imidlertid ingen rimelig baggrund. Selv i de mest frimodige fortællinger er der masser af frisk luft. Letfærdigheden hos Boccaccio er af den naive og ligefremme art, og er blot en side af hans umiddelbare og kåde kunstnernatur.

Fra Carl Grimberg: Verdens Historien, bind 7.

Adskilligt er fra Boccaccio gået videre til den senere digtning. Shakespeare har her hentet stoffet til "Cymbeline" og "Når enden er god" og Lessing til "Nathan den vise"; novellen "Isabetta" benyttes af Keats og af H. C. Andersen i "Rosenalfen". "Falken" anvendes bl. a. af Tennyson, i "Lisa" af Swinburne og "La Simona" af Musset. Den sidste novelle i bogen, om den trofaste hustru Griselda, genfortælles bl. a. af Chaucer i Canterbury-fortællingerne, og en folkelig version blev oversat til adskillige europæiske sprog, også til dansk.

Fra "Verdens Litteraturen HVEM-SKREV-HVAD"
Politikens forlag.

Træsnit i en udgave af Dekameron fra 1492. Billedet viser de syv kvinder og tre mænd, der flygtede fra pesten i Firenze, og i ti dage underholdt hinanden ved at fortælle historier af forskellig art. Under hver enkelt står navnet.

Boccaccio

Operette i 3 akter

af

FRANZ VON SUPPÉ

Teksten af F. Zell og R. Genée,
oversat af Jens Louis Petersen

Instruktion og scenografi:

DANIEL BOHR

Musikalsk ledelse:*

FRANCESCO CRISTOFOLI

JENS SCHRØDER

BØRGE WAGNER

CARL VON GARAGULY

Medvirkende orkestre:*

AARHUS BY-ORKESTER

AALBORG BY-ORKESTER

ODENSE BY-ORKESTER

Medlemmer af RADIOENS UNDERHOLDNINGSORKESTER

RANDERS BY-ORKESTER

SØNDERJYLLANDS SYMFONIORKESTER

Forestillingens varighed: $2\frac{1}{2}$ time

Pause efter 1. akt.

* Se venligst spilleplanen

Giovanni Boccaccio	PEDER SEVERIN
Pietro, Prins af Palermo	NIELS BORKSAND
Scalza, barber	LARS WAAGE
Beatrice, hans kone	GERTRUD SPLIID
Lotteringhi, bødker	NIELS MØLLER) FRANK VISTI) alternierende *
Isabella, hans kone	KIRSTEN BUHL MØLLER
Lambertuccio, urtekræmmer	OTTE SVENDSEN) KURT WESTI) alternierende *
Peronella, hans kone	ANNELISE RYE
Fiametta, deres plejedatter	KIRSTEN VAUPEL
Leonetto, student	OLE HEDEGAARD
Hertugen af Toscana) Checco, en tigger) Hushovmester)	PREBEN BJERKØ
Guido, student	OLE HVIDMAN
Fresco, læredreng	FL. LINDKÆR SCHMIDT
Ceremonimester	CARL CHR. RASMUSSEN

DEN JYSKE OPERAS KOR

Regissør	Max Hansen
Scenemester	Aage Rishøj
Belysningsmester	Niels Sauntved
Instruktørassistent	Ingrid Høybye
Repetitør	Henrik Metz/Erik Kaltoft
Systue	Inge Grønne
Frisør	Bent Carlsen

Spilleplan for BOCCACCIO

31. dec. Aarhus Teater - PREMIERE
2. -10. jan. Aarhus Teater

AARHUS BY-ORKESTER under ledelse
af FRANCESCO CRISTOFOLI

13. -14. jan. Aalborghallen
15. -16. jan. Hjørring Teater
17. jan. Skagen Bio
18. jan. Colosseum, Frederikshavn
20. jan. Videbæk Hallen
21. jan. Horsens Teater

AALBORG BY-ORKESTER under
ledelse af JENS SCHRØDER

13. -17. feb. Odense Teater
18. -22. feb. Svendborg Teater
ODENSE BY-ORKESTER under
ledelse af BØRGE WAGNER

28. -29. feb. Nykøbing F. Teater
1. mar. Lynghøjsskolen, Roskilde
2. mar. Kalundborghallen
3. mar. Kalbyrisskolen, Næstved
4. - 5. mar. Medborgerhuset, Hvidovre
6. mar. Casino, Ringsted

Medlemmer af RADIOENS UNDERHOLDNINGSORKESTER
under ledelse af BØRGE WAGNER

9.-13. mar. Skive Teater
17.-18. mar. Herninghallen
RANDERS BY-ORKESTER under
ledelse af JENS SCHRØDER

22. mar. Nørherredhus, Nordborg
23. mar. Kolding Teater
24. mar. Deutsches Haus, Flensborg
25. mar. Slesvig Teater
26.-29. mar. Holstebrohallen
30. mar. Harmonien, Haderslev
31. mar. Teaterhotellet, Åbenrå
SØNDERJYLLANDS SYMFONIORKESTER
under ledelse af CARL VON GARAGULY

I rollen som LOTTERINGHI alterneres som følger:

NIELS MØLLER: 31. dec.-21. jan.

FRANK VISTI: 13. feb.-31. mar.

I rollen som LAMBERTUCCIO alterneres som følger:

OTTE SVENDSEN: 31. dec.

2.-14. jan. samt 20 jan.

16.-17. feb.

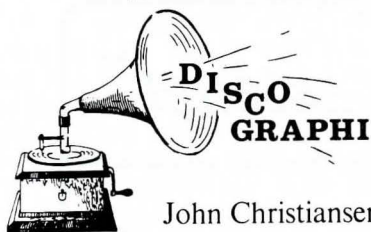
1., 2., 3., 22., 23. og 30 mar.

KURT WESTI: 15.-19. jan. samt 21. jan.

13.-15. feb. samt 18.-29. feb.

4.-18. mar., 24.-29. mar.,

31. mar.

John Christiansen:

Da pladeselskabet EMI/Electrola hørte, at Den jyske Opera agtede at opføre Franz von Suppés "Boccaccio", tøvede det ikke med at planlægge en indspilning af mesteroperetten, og den første komplette indspilning foreligger nu i rette tid.

Har man med en premiere nytårsaften ikke lov at tro, at det er gået sådan til? "Boccaccio" er i hvert fald årets operettetilbud til en rimelig pris, kr. 99,00 (15 pct. moms incl.) for to tætindspillede plader med tekstbog og i en teknik, der klinger fortræffeligt i stereoafspilning, men som er optaget i kvadrofoni, hvis man skulle have eller med tiden få et kvadrofoni-anlæg (EMI 193-30 216 17 Q).

Det er tredje år i træk, den populære Willi Boskovsky dirigerer en komplet operette-optagelse; efter Strauss' "Flagermusen" og Carl Zellers "Fuglekræmmeren", der viste sig at være en meget bedre operette, end vi har fået lov at tro herhjemme, nu altså den første "Boccaccio". Boskovsky kender sin wienermusik, og hans Suppé-indspilninger har været mellem de bedste på hans plader med wienermusik, så også fra hans side er denne "Boccaccio" over gennemsnittet for operetteoptagelser. Der er dog steder, hvor han spiller over små finesser og pointer, som f.eks. en Karajan nok skulle have fået mere ud af. Boskovskys orkester er denne gang Det bayeske Symfoniorkester, idet det praktisk og økonomisk har været lettest at henlægge indspilningen til München.

Barytonen Hermann Prey har ofte ytret ønsket at synge en rigtig operette-elsker. I sit dybere stemmefag har han måttet stå i anden række, når der uddeltes milde gaver fra det køn, der på Den jyske Operas premiereaften ophører med at være årets køn. Her har han fået titelpartiet, der ved premieren blev sunget af en alt, der fire uger efter trak sig tilbage for at gifte sig med en rig bankmand i Wien, og senere efter en dog nok for upålidelig kilde også af en kastratsanger (der har været kastratsangere ved Det sixtinske Kapel i Rom endnu ind i dette århundrede, men det er ikke der, man kan have opført "Boccaccio", så lad os hellere også lade den historie gå på nytårsaftens konto). I vort århundrede har man set og hørt både alter, barytoner og især tenorer. Om Hermann Prey kun, at han åbenlyst nyder at være damernes midtpunkt, og at han ikke har generende besvær med højden. At jeg ikke finder ham så charmerende, dertil er stemmen ikke slank nok, kan så være ligegyldigt. Her må damerne have første mening.

Det er for en gangs skyld en operetteindspilning uden Nicolai Gedda, men ikke uden Anneliese Rothenberger, der lyder lidt ældre, end Fiametta bør være. Det deciderede tenorparti, den som student Pietro forklædte prins af Palermo synges nydeligt af spilletenoren Willi Brökmeier. Den dybe barber Scalza er Kurt Böhme, hvis dejlige Beatrice er ingen ringere end Edda Moser, og det er fornemt. Bødkerparret synges af tenoren Adolf Dalla-pozza og den norske sopran Kari Lövaas, mens urtekrammeren er tenoren Friedrich Lenz og hans Peronella alten Gisela Litz. Der er altså ikke sparet på besætningen, hvori man også finder Walter Berry.

Der findes endnu en Suppé-operette komplet på plade, nemlig den tidligere, mytologiske operette "Den skønne Galathéa", hvis samlede spilletid ikke er mere end ca. 40 minutter. Den fås på Eurodisc 87 583 IE til kr. 54,50 med Anna Moffo og René Kollo og dirigeret af Kurt Eichorn.

Vil man nøjes med ouverturen til "Boccaccio", så er den mellem det første udvalg af "Musik aus Wien" med Willi Boskovsky og hans Wiener Johann Strauss-Orchester. På denne plade, EMI 063-02 218, får man også populære toner som Strauss' "An der schönen blauen Donau", "Radetsky-marsch" og "Champagne-polka", en større sjældenhed som Josef Lanners "Die Romantiker" og af Suppé også marschen af "Boccaccio"s forgænger "Fatinitza". Når jeg ovenfor nævnte netop Herbert von Karajan, skyldes det, at han for DG har indspillet en plade med Suppé-ouverturer, der slår alt i genren. Berlinerfilharmonikernes klangspil er mageløst, og der er en besættende flothed over "Let kavalleri", "En morgen, en middag, en aften i Wien", "Spar dame", "Den skønne Galathea", "Banditstreger" og "Digter og bonde", men altså desværre ikke "Boccaccio" (DG 2530 051).

Genoplev Franz von Suppé's sprudlende
»BOCCACCIO«

med bl. a. Anneliese Rothenberger
 og Hermann Prey

2 L. P. pris kr. 99,- ÷ 5 % moms

Kik op på 1. sal — altid stort lager af
 komp. operaer & operetter

Ryesgade 16, 8000 Århus C
 telefon 06-13 57 02

MUSIK I 2 ETAGER

Daniel Bohr

Forestillingens instruktør er født i Buenos Aires, Argentina, 1943, opvokset i Chile, hvor han studerede sprog og musik, senere arkitektur. I Chile fik Bohr også sine første teatererfaringer; i begyndelsen af 60'erne iscenesatte han skuespil af Ionesco, Beckett, Adamov, Lorca foruden arbejder for TV.

Fra 1964 har Bohr arbejdet i Europa, fortrinsvis Spanien. Her har han iscenesat en lang række skuespil, klassiske og moderne. Han har introduceret integralteatret i Spanien, grundlagt den professionelle gruppe Det ny eksperimentalteater i Madrid samt produceret radio- og TV-spil og en serie kortfilm. Fra 1969 har hans aktiviteter centrale mål været at nå et stort publikum med nye metoder, blandt andet realiseret gennem gruppeteaterforestillinger i kirker, parker, tyrefægterarenaer, osv.

I 1972 kom Daniel Bohr til Danmark, hvor han har iscenesat på Det kgl. Teater, Odense Teater og Danmarks Radio i de sidste 3 sæsoner. Bl.a. kan man nævne "Faust", "Dåseåbneren", "En drøm om frihed", "De fire små piger" samt TV-messen "Der er blevet skabt så meget", som har fået 2. pris i Salzburg.

Den jyske Operas forestillinger 1947-75

- 1947 Weber: Jægerbruden.
 1947 Donizetti: Elskovsdrikken.
 1948 Beethoven: Fidelio.
 1948 Rossini: Barberen i Sevilla.
 1949 Bizet: Carmen.
 1949 Donizetti: Regimentets Datter.
 1949 Leoncavallo: Bajadser.
 1949 Schultz: Solbadet.
 1950 Mozart: Bortførelsen fra
 Seraillet.
 1950 Du Puy: Ungdom og Galskab.
 1950 Schultz: Høst.
 1950 Mozart: Teaterdirektøren.
 1951 Mozart: Don Juan.
 1951 Puccini: Bohème.
 1952 Verdi: La Traviata.
 1952 Mozart: Figaros Bryllup.
 1953 Verdi: Rigoletto.
 1953 Rossini: Barberen i Sevilla.
 1953 Mozart: Così fan Tutte.
 1954 Carl Nielsen: Maskarade.
 1954 Lortzing: Krybskytten.
 1955 Mascagni: Cavalleria Rusticana.
 1955 Rossini: Il Signor Bruschino.
 1955 Donizetti: Don Pasquale.
 1956 Puccini: Tosca.
 1957 Mozart: Don Juan.
 1957 Bizet: Carmen.
 1958 Weber: Jægerbruden.
 1958 Tjaikovskij: Eugen Onegin.
 1959 Menotti: Mediet.
 1959 Pergolesi: Sanglæreren.
 1959 Donizetti: Regimentets Datter.
 1960 Beethoven: Fidelio.
 1960 Rossini: Barberen i Sevilla.
 1961 Stravinskij: Lastens Vej.
 1961 Gounod: Faust.
 1962 Verdi: La Traviata.
 1962 Pergolesi: Kur mod Skinsyge.
 (Den gamle By).
 1962 Mussorgskij: Boris Godunov.
 1963 Puccini: Madame Butterfly.
 1963 Pergolesi: Kur mod Skinsyge.
 (Den gamle By).
 1963 Haydn: Apotekereren.
 (Den gamle By).
 1963 Mozart: Così fan Tutte.
 1964 Verdi: Otello.
 1964 Mozart: Bastien og Bastienne.
 (Den gamle By).
 1964 Haydn: Apotekereren.
 (Den gamle By).
 1964 Heise: Drot og Marsk.
 1965 Britten: Lucretia.
 1965 Offenbach: Kat og Kvinde.
 (Den gamle By).
 1965 Heise: Drot og Marsk.
 1965 Janáček: Jenufa.
 1966 Mozart: Figaros Bryllup.
 1966 Paisiello: Barberen i Sevilla.
 (Den gamle By).
 1966 Verdi: Trubaduren.
 1967 Puccini: Bohème.
 1967 Mozart: Les petits Riens
 (ballet af Svend Erik Jensen).
 (Den gamle By).
 1967 Pergolesi: La serva Padrona.
 (Den gamle By).
 1967 Bizet: Carmen.
 1968 Mozart: Tryllefløjten.
 1968 Cimarosa: Det hemmelige
 Ægteskab. (Den gamle By).
 1968 Paisiello: Barberen i Sevilla.
 (Den gamle By).
 1968 Smetana: Den solgte Brud.
 1969 Brene: Besøgeren.
 1969 Schultz: Bryllupsrejse.
 1969 Mozart: Teaterdirektøren.
 (Den gamle By).
 1969 Helsted, Pauli, Lumbye: Blom-
 sterfesten i Genzano (ballet af
 August Bournonville).
 (Den gamle By).
 1969 Nørgård: Tango Chikane
 (ballet af Flemming Flindt).
 (Den gamle By).
 1969 Cimarosa: Det hemmelige
 Ægteskab (Den gamle By).

1969 Bolcom: Dynamit i Natten.
(Gæstespil fra Stora Teatern
i Göteborg).

1969 Lehár: Greven af Luxembourg.
(Gæstespil fra Stora Teatern
i Göteborg).

1970 Weill: Mahagonny.

1970 Mozart: Les petits Riens
(ballet af Svend Erik Jensen).
(Den gamle By).

1970 Haydn: Apothekeeren.
(Den gamle By).

1970 Werle: Drømmen om Thérèse.
(Musikkonservatoriet).

1970 Pergolesi: Il Maestro di Musica.
(Den gamle By).

1970 Schultz: Sommerdanse (ballet
af Flemming Flindt).
(Den gamle By).

1970 Verdi: Rigoletto.

1971 Auber: Fra Diavolo.

1971 Nørholm: Orfeus-Forvandlinger.
(Kongreshuset).

1971 Nørholm: Den unge Park.
(Kongreshuset).

1971 Stravinskij: Historien om en
Soldat. (Den gamle By).

1971 Vivaldi: De fire Aarstider.
(ballet af Flemming Flindt).
(Den gamle By).

1971 Gluck: Orpheus og Eurydike.
(Den gamle By).

1971 Verdi: Falstaff.

1972 Beethoven: Fidelio.

1972 Stravinskij: Historien om en
Soldat.
Nørgaard: Trio (ballet) Turné.

1972 Monteverdi: Poppeas Kroning.
(Den gamle By).

1972 Werle: Drømmen om Thérèse.
(Det jydsk Musikkonserva-
torium).

1972 Pergolesi: Livietta e Tracollo.
Cimarosa: Kapelmesteren.
(Den gamle By).

1973 Nørgaard: Gilgamesh.
(Risskov Amtsgymnasium).

1973 Gounoud: Faust (Gæstespil
fra Stora Teatern, Göteborg).

1973 Poulenc: Stemmen.
Lorentzen: Euridice.
(Risskov Amtsgymnasium).

1973 Puccini: Tosca.
(Aalborghallen).

1973 Puccini: Tosca.

1974 Rossini: Tyrken i Italien.

1974 Rossini: Tyrken i Italien.
(Den gamle By).

1974 Hamerik: Drømmerne.
(Risskov Amtsgymnasium).

1974 Rossini: Tyrken i Italien.
(Turné).

1974 Offenbach: Hoffmanns Eventyr.

1975 Strauss: Wienerblod.

1975 Strauss: Wienerblod.
(Turné).

1975 Bibalo: Frøken Julie.
(Den gamle By).

1975 Mozart: Don Juan
(Stadionhallen).

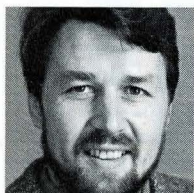
1975 Mozart: Don Juan
(Turné).

Hvor intet andet er anført,
har forestillingerne fundet
sted på Aarhus Teater.

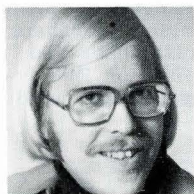
RÅDHUSPLADSEN 5 - 8000 ÅRHUS C
TELEFON (06) 12 59 01

LEXICON

PREBEN BJERKØ

Uddannet hos professor Peer Birch, Århus, samt ved kurser hos professor Lohmann, Tyskland, kgl. hovsångare Eric Saedén, Sverige, og Giorgio Favoretto, Italien. Medvirket ved koncerter og oratorier med forskellige danske orkestre og ensembler. Debutterede på Den jyske Opera i 1970 som Marullo i "Rigoletto". Har desuden været solist i "Stalten Mettelil", "Orfeus", "Poppeas Kroning", "En Skærsommernatsdrøm", "Falstaff", "Fidelio", "Tyrken i Italien", "Hoffmanns Eventyr" og "Don Juan".

NIELS BORKSAND

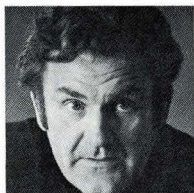
Uddannet som skuespiller på Aarhus Teaters elevskole 1964-66, derefter engagementer ved teater, TV, radio og film. Leder af Grønlands-turneen. Fra 1968 privat uddannelse som sanger hos bl. a. Vagn Thordal og Helge Rosvænge. Har foruden koncertvirksomhed sunget i "Gilgamesh" og "Hoffmanns Eventyr" på Den jyske Opera og i "En Skærsommernatsdrøm" og "Barberen i Sevilla" på Det kgl. Teater.

Kongelig Hofleverandør

BRUUN & SØRENSEN A/S

Ingeniørfirma

FRANCESCO CRISTOFOLI

Født i 1932 i København af italienske forældre. Mag. art. i musikvidenskab fra Københavns Universitet. Dirigentstudier med bl.a. Celibidache. Fra 1956-63 repetitør og dirigent på Det kgl. Teater. I 1965 vinder af den 4. internationale dirigentkonkurrence, arrangeret af S. Cecilia-akademiet i Rom, hvilket medførte engagementer flere steder i Europa, men fortrinsvis i Italien, hvor han har dirigeret ved de fleste betydelige operahuse og symfoniorkestre og været fast tilknyttet Rom-operaen 1969-73. Har ved Danmarks Radio-symfoniorkester været tilbagevendende gæst ved torsdagskoncerterne og operaproduktioner.

Fra sæsonen 1972-73 kunstnerisk konsulent ved Den jyske Opera, hvor han første gang dirigerede i 1970 med "Rigoletto".

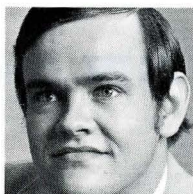

CARL VON GARAGULY

Medlem af Kungl. Musikaliska Akademien i Stockholm. Blev i 1965 tildelt kulturprisen i Arnhem og har siden 1965 været kunstnerisk leder ved Sønderjyllands Symfoniorkester. Har for Den jyske Opera tidligere dirigeret forestillinger med "Wienerblod".

RICHARD GENÉE

(1823-1895). Kom i 1867 som forlængst anerkendt teaterkapelmester til Wien og virkede sammen med Millöcker som kapelmester ved Theater an der Wien. Komponerede talrige operette, hvoraf dog kun "Nanon" har overlevet. Han var også sin egen librettist og skrev sammen med Zell teksten til bl.a. "Fatinitza", "En nat i Venedig", "Tigerstudenten" og "Gasparone".

OLE HEDEGAARD

Født 1945. Uddannet på Det kgl. danske Musik-konservatorium og Det kgl. Teaters operaskole, fra 1970 med Vagn Thordal som lærer. Orlov fra Det kgl. Teaters Kor fra 1973. Flere solist-opgaver på Det kgl. Teater, bl.a. i "Wozzeck", "Odysseus' Hjemkomst", "Halleluja" og "Tristan og Isolde", og på Den jyske Opera i "Popeas Kroning", "Euridice", "Hoffmanns Eventyr" og sidst i "Don Juan". Omfattende koncertvirksomhed herhjemme samt i Sverige og Tyskland (bl.a. som evangelist i Bachs passioner) og medvirken i DR og TV (herunder torsdagskoncert og TV-operaen "Mavra"). Har indsunget danske sange samt Scheibes Passionskantate på plade for Dansk Musikantologi.

KIRSTEN BUHL MØLLER

Uddannet på Det kgl. danske Musikkonservatorium og Opera-akademiet. Endvidere studier i England (Thomas Hemsley). Debutkoncert 1974. Fra 1969 medlem af Radiokammerkoret. Medvirken i TV-operaen. Koncerter og radioudsendelser herhjemme og i udlandet.

NIELS MØLLER

Har været ansat på Det kgl. Teater 1948-75. Gæsteret overalt i Europa. Fast gæst ved Bayreuth Festspillene 1960-66.

JENS LOUIS PETERSEN

Administrator, forfatter. Født 1922 i København. Ekspeditionssekretær i Kulturministeriet. I perioder tjenstgørende uden for ministeriet. Teatersekretær ved Det kgl. Teater 1952, direktør ved sammes administration 1966-67. General Manager ved ballettens turneer i USA og Canada. Fra 1967 administrator for statens teaterskole. Præsident for det danske ITI Center fra 1963. Formand for Studenter-Sangforeningen 1969-73. Fra 1971 redaktør af "Blæksprutten". Oversættelser inden for opera, operette, musicals og skuespil. Fra 1972 konsulent ved TV's underholdningsafdeling. Publikationer: Versestrofer og Visestumper (1949); Vers undervejs (1952); Derovre fra (1968), Spillet's Regler (1972); Dagens og Vejens Viser og Vers (1972); Fodspor (1973).

ANNELISE RYE

Diplomeksamen fra Det kgl. danske Musikkonservatorium 1972, derefter optaget som elev i Solistklassen. Blev samme år elev på Det kgl. Teaters operaskole. Afsluttede eksamen juni 1975. Derudover studier i Rom og Stockholm.

JENS SCHRØDER

Født 1909. Elev af Malko og G. Rafn. Studieophold i Wien og Paris. Første gæsteoptræden i D.R. 1934. Har dirigeret de fleste danske orkestre som gæst. Siden 1942 kunstnerisk leder og dirigent for Aalborg By-Orkester. Gæstedirigeret i betydeligt omfang i bl.a. Norge, Sverige, England, Polen, Tyskland, Schweiz, USA samt Syd- og Mellemamerika. Har ved Den jyske Opera dirigeret forestillinger med "Tyirken i Italien" og "Wienerblod".

PEDER SEVERIN

Uddannet på Det kgl. Teaters opera-akademi. Studier i Rom og London. Tildelt legater fra Det kgl. Teater, Den italienske Stat, Dr. Ingrid's romerske Fond, Kulturministeriet, m.fl. Har ved Den jyske Opera medvirket i "Drømmen om Thérèse", "Falstaff", "Poppeas Kroning" og sidst i "Wienerblod", 1972 engageret ved Det kgl. Teater: "Tryllefløjten", "Manon Lescaut", "Drot og Marsk" m.fl. Har haft omfattende koncertvirksomhed, ligesom han har haft opgaver i radio og fjernsyn. Engagementer i Norge, Tyskland og Italien.

Gösta Schwarck

INTERNATIONAL KONCERTDIREKTION

DALGAS BOULEVARD 48 - 2000 KØBENHAVN F

TELEFON *FASAN 7010

De fornemste kunstnere fra ind- og udland

ALLE MUSIKINSTRUMENTER

ORGLER

TILBEHØR

AAGE SKOU

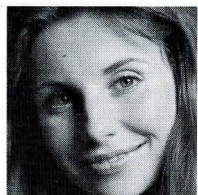
AAGE SKOU, FREDERIKS ALLÉ 119 OG 122,

TELEFON (06) 12 50 46-12 74 03, 8000 AARHUS C, DANMARK

GERTRUD SPLIID

Født i København. Efter studier i Wien optaget på Det kgl. danske Musikkonservatorium, diplomeksamen herfra. Opera-akademiets afgangseksamen 1966, derefter engagement ved operaen i Lübeck. Har på Den jyske Opera medvirket bl.a. som Nannetta i "Falstaff", Eros i "Orfeus og Eurydice", Fiorilla i "Tyrken i Italien" og grevinden i "Wienerblod". Siden 1971 engageret ved Det kgl. Teater. Har tillige optrådt ved adskillige oratorie- og liedkoncerter. Medvirkede i Palladium Films produktion af "Flagermusen" som Rosalinde.

KIRSTEN VAUPEL

Uddannet på Konservatorium der Stadt Wien 1964-68. Sangundervisning hos bl.a. Kirsten Hermansen, Dora Sigurdsson og Helen Donath. Har medvirket på Den jyske Opera som Rosina i Paisiello's "Barberen i Sevilla" og Franz i "Wienerblod", i Copenhagen Summer Festival som Susanna i "Figaros Bryllup", på Odense Teater som Adele i "Flagermusen", ved Lissabon Festival i "Tryllefløjten" og sidst i Ingmar Bergmanns filmatisering af samme opera, som har været vist i skandinavisk TV. Har ofte medvirket i TV- og radioudsendelser.

FRANK VISTI

Har ved Den jyske Opera medvirket som Almaviva i Paisiello's "Barberen i Sevilla" og som Josef i "Wienerblod". Ansat i Radiokammerkoret siden 1966. Alsidig koncertvirksomhed. Evangelist i Bach's passioner, "Messias" m.fl. I 1972 ved Scala som Baron von Schober i "Jomfruburet", i 1973 Verner i "Champagnegaloppen" og i 1975 Freddy i "Dollarprinsessen" på Scala.

LARS WAAGE

Sangstudier fra 1968 hos professor Peer Birch. Medvirket i flere af Den jyske Operas forestillinger, bl.a. titelpartiet i "Tyrken i Italien" og Kommandanten i "Don Juan", samt ved forestillinger med Det jyske Musikkonservatoriums operagruppe. Modtog i 1971 det italienske statslegat til studier ved St. Cecilia konservatoriet i Rom og sang bl.a. i Rom hovedpartiet i Brecht-Weill operaen "Der Jasager". Blev nr. 2 i italiensk radio og TV's Rossini konkurrence i 1972. Har medvirket i produktioner ved Danmarks Radio og TV.

BØRGE WAGNER

Født i 1938. Efter studentereksamen ansat som hornist i Islands Radioorkester og fra 1956 solohornist i Danmarks Radiosymfoniorkester til 1968. Dirigentstudier bl.a. ved Mozarteum i Salzburg, hos Istvan Kertesz og Øivin Fjeldstad. Fra 1968 kapelmester ved Odense By-Orkester. Har gæstedirigeret ved samtlige danske symfoniorkestre og i udlandet i bl.a. Oslo, Bergen og Katowice i Polen, samt på turné med Odense By-Orkester i Tyskland, Holland og Belgien.

KURT WESTI

Diplomeksamen fra Det kgl. danske Musikkonservatorium og uddannelse på Opera-akademiet. Debut på Den fynske Opera 1961 som grev Almaviva i "Barberen". Sang i 1960 første gang på Den jyske Opera, hvor han siden har været regelmæssig gæst, bl.a. som Rane i "Drot og Marsk", Lorenzo i "Fra Diavolo", Fenton i "Falstaff" og Don Narciso i "Tyrken i Italien". 1961-66 engageret ved operaerne i Kiel og Hannover. Fra 1966 ved Det kgl. Teater, hvor han har sunget mange hovedpartier. Har været gæst ved Scottish Opera og operaen i Köln og medvirket ved Bergen-festspillene og koncerter i BBC. Stor koncertvirksomhed overalt i Europa. Har indsunget grammofonplader med danske romancer o.a.

FRANZ ZELL (pseudonym for Camillo Walzel) (1829-1895). Efter en broget karriere som bl.a. officer og krigskorrespondent blev han sammen med Franz Jauner i 1884 direktør for Theater an der Wien. Som tekstforfatter har han sammen med Richard Genée skrevet libretto til adskillige klassiske operetter. Det bevingede ord "Schwamm drüber" stammer fra ham.